

PRZEWROCONY (6) *part praet pass pf*

przewrocony (4), **przewrocon** (2).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

sg m N przewrocony (1). ◊ A przewrocony (1). ◊ f N (*praed*) przewrocona (2), przewroconą (1);
-ona GrzegRóżn; -ona : -oną BielKron (1:1). ◊ A przewroconą (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: przewrocon(y) od kogo (1), przez kogo (1) BielKron (1:1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przewrócić.

I. W funkcji właściwej (5) :

1. Zniszczony, zniweczony (3) :

Wyrażenie: »z gruntu przewrocon« (1): przez ktore [ludy z północnych krain]/ tá moc y ławá Rzymka zniśczałá y z gruntu przewroconá po zmienionym łczęściu BielKron 338.

a. O budowlach: zburzony, zrujnowany (2) : obiáwili [*bogowie*] mi iż Troia będzie przewrocona od Grekow. BielKron 59, 12v.

2. Zmieniony, przeinaczony [czym] (1) : A ieflic rozum co thákowego z Filozofiiey ludzkiey podufzcza/ ma záifthe słowem Bożym być poimány/ á nie rozumem prawdá ma być przewroconá. GrzegRóżn K2.

3. W zwrocie: »mieć mózg przewrocony« = fałszywie rozumować; przen (1) : gdyż żadny mądry nie myśli o wtorym Boſtwie/ gdyż iedney náture ábo iednego Boſtwá łá trzy/ chybáby miał mózg przewrocony/ iáko Sofiltowie GrzegRóżn C2v.

II. W funkcji przymiotnika (1) :

1. [Który może być odwrócony na drugą stronę, dwustronny: A te sztuki tak mają być robione: najpierwej włoski wacek, który zową umbwerfer, przewrócony z forbogiem a z czterzmi mindami. WilkPozn III 1576 nr 71.]

2. Podstępny, wykrętny, przebiegły (1) : Po wtorem powiáda [*św. Antoni*] nápominániu [...] ábyś fię Heretyká wiárował: wiedząc iż taki przewrocony iefł SkarŻyw 59.

Cf **PRZEWROCIĆ**